

PITpoint Magazine

Grudzień 2019

KPMG.pl

Spis treści

Nowa skala podatkowa i koszty uzyskania przychodu w praktyce

4

Zmiana sposobu opłacania zaliczek

7

Danina solidarnościowa od przychodów osiągniętych za granicą

9

Nowe zasady rozliczania najmu

12

Indywidualne rachunki podatkowe

14

Wskaźniki i stawki

16

Wstęp

Z przyjemnością przedstawiamy kolejny numer naszej publikacji PITpoint Magazine.

Ostatni okres przyniósł istotne zmiany w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych zarówno od strony pracownika jak i pracodawcy. Wiele z nich już weszło w życie, a pozostała część wciąż znajduje się na etapie procesu legislacyjnego.

W bieżącym numerze, postaramy się przybliżyć Państwu najważniejsze z nich.

Niewątpliwie zacząć należy od wprowadzonego z dniem 1 października 2019 r. obniżenia najniższej stawki podatku, wynikającej ze skali podatkowej, z 18% do 17%, przy jednoczesnym pozostawieniu stawki 32% dla dochodów powyżej 85 528 zł.

Przeanalizujemy również kwestie związane z nowym sposobem opłacania zaliczek. Odniesiemy się do wprowadzonej w tym roku dodatkowej należności publicznoprawnej, którą pobiera się od dochodów osób fizycznych powyżej 1 mln zł, czyli daninie solidarnościowej.

Przyjrzymy się także sytuacji osób uzyskujących przychody ze źródła jakim jest najem, w związku z nowymi zasadami rozliczania tego rodzaju przychodów.

Na koniec odniesiemy się do praktycznych problemów związanych z nowymi przepisami wprowadzającymi indywidualne rachunki podatkowe, tzw. mikrorachunki.

Mamy nadzieję, że przedstawione zagadnienia pomogą Państwu w ocenie swoich obowiązków podatkowych oraz konsekwencji jakie z nich płyną.

Andrzej Marczak

Partner w dziale doradztwa podatkowego, szef zespołu ds. PIT w KPMG w Polsce

Grzegorz Grochowina

Starszy menedżer w dziale doradztwa podatkowego w zespole ds. PIT w KPMG w Polsce

Nowa skala podatkowa i koszty uzyskania przychodu w praktyce

Liczba zmian w przepisach w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych, które weszły w życie w ostatnim kwartale 2019 roku oraz tych, które wchodzi w życie od 1 stycznia 2020 roku jest tak duża, że powszechnie mówi się o rewolucji podatkowej. Podniesienie kosztów uzyskania przychodów dla pracowników i obniżenie stawki PIT z 18% do 17% to zmiany, które weszły w życie z dniem 1 października 2019 roku. Dotyczą one wszystkich pracowników, co sprawia, że wiele osób zastanawia się nad ich praktycznymi skutkami, czyli przede wszystkim nad tym, czy pozytywnie wpłyną one na zasobność portfeli pracowników.

Koszty uzyskania w górę pierwszy raz od 2008 roku

Koszty uzyskania przychodu w przypadku pracowników ustalone zostały ustawowo w zryczałtowanej wysokości. Od 2008 r. koszty te wynosiły 111,25 zł i 139,06 zł (dla pracowników dojeżdżających do pracy z innej miejscowości).

Nowelizacja ustawy o PIT przyniosła za sobą długo oczekiwaną podwyżkę pracowniczych kosztów uzyskania przychodu, które wzrosły ponad dwukrotnie. W wyniku nowelizacji, art. 22 ust. 2 ustawy o PIT stanowi, że koszty uzyskania przychodu wynoszą 250 zł i 300 zł

(dla pracowników dojeżdżających do pracy z innej miejscowości).

W przypadku, gdy pracownik uzyskuje przychody z tytułu jednego stosunku pracy, koszty uzyskania przychodu nie mogą w skali roku przekroczyć 3000 zł i 3600 zł (dla pracowników dojeżdżających do pracy z innej miejscowości). W przypadku uzyskiwania przychodów z więcej niż jednego stosunku pracy, koszty w skali roku ograniczone są do 4500 zł i 5400 zł (dla pracowników dojeżdżających do pracy z innej miejscowości).

Podwyższenie kosztów pracowniczych opłaci się również tym podatnikom, którzy osiągają przychód z działalności wykonywanej osobiście. Koszty uzyskania przychodów w wysokościach ustanowionych dla stosunku pracy i pokrewnych mają również zastosowanie do przychodu z tytułu:

1. pełnienia obowiązków społecznych lub obywatelskich;
2. powołania do składu zarządów, rad nadzorczych, komisji lub innych organów stanowiących osób prawnych;
3. umów o zarządzanie przedsiębiorstwem, kontraktów menedżerskich lub umów o podobnym charakterze.

Stawka podatku w dół pierwszy raz od 2009 roku

Od 2009 roku w Polsce obowiązuje dwustopniowa skala podatkowa, która do października 2019 roku obejmowała stawkę 18% oraz 32%. W wyniku nowelizacji, stawka 18% została obniżona o jeden punkt procentowy – do 17%. Zmiana stawki podatku pozostaje bez znaczenia dla wysokości progu podatkowego. Próg podatkowy wyznacza więc niezmiennie kwota 85528 zł.

Obniżenie stawki podatku dotyczy wszystkich podatników uzyskujących dochody podlegające opodatkowaniu na zasadach ogólnych. Do 17% obniżony został także zryczałtowany podatek dochodowy od przychodów z działalności wykonywanej osobiście wymienionych w art. 13 pkt 2 i 5-9 ustawy o PIT (w tym umowy zlecenie, o dzieło), jeżeli kwota należności określona w umowie zawartej z osobą niebędącą pracownikiem płatnika nie przekracza 200 zł.

Znowelizowane przepisy mają zastosowanie do przychodów uzyskanych już od 1 października 2019 roku. Jednak z uwagi na to, że ostateczne rozliczenie dochodów podlegających opodatkowaniu na zasadach ogólnych następuje po zakończeniu roku podatkowego, oraz że skalę podatkową należy odnieść do dochodów uzyskanych od 1 stycznia do 31 grudnia roku podatkowego – do rocznego rozliczenia podatku za cały rok 2019, będzie miała zastosowanie specjalna skala podatkowa ze stawką w wysokości 17,75%.

Stawka w wysokości 17,75% uwzględnia fakt, że za trzy kwartały 2019 roku (od stycznia do września) stawka podatku wynosiła 18% a dopiero w ostatnim kwartale 2019 roku została obniżona do 17%. W skali całego roku 2019 daje to obniżkę o 0,25 punktu procentowego. Tym samym stawka 17,75% jest wynikiem obowiązywania w trakcie roku 2019 obu stawek – 18% i 17%.

Obniżenie stawki podatku skutkuje również zmianami w zakresie kwoty zmniejszającej podatek. Kwota zmniejszająca podatek wynosi:

1. 1,360 zł – dla podstawy obliczenia podatku nieprzekraczającej kwoty 8,000 zł;
2. 1,360 zł pomniejszone o kwotę obliczoną według wzoru: $834 \text{ zł } 88 \text{ gr} \times (\text{podstawa obliczenia podatku} - 8,000 \text{ zł}) \div 5,000 \text{ zł}$, dla podstawy obliczenia podatku wyższej od 8,000 zł i nieprzekraczającej kwoty 13,000 zł;
3. 525 zł 12 gr – dla podstawy obliczenia podatku wyższej od 13,000 zł i nieprzekraczającej kwoty 85,528 zł;
4. 525 zł 12 gr pomniejszone o kwotę obliczoną według wzoru: $525 \text{ zł } 12 \text{ gr} \times (\text{podstawa obliczenia podatku} - 85,528 \text{ zł}) \div 41,472 \text{ zł}$, dla podstawy obliczenia podatku wyższej od 85,528 zł i nieprzekraczającej kwoty 127,000 zł.

Ile można zyskać?

Powyższe zmiany są niewątpliwie korzystne dla pracowników, ponieważ ich wynagrodzenie netto wzrośnie przy niezminionej wysokości wynagrodzenia brutto, ale z całą pewnością nie jest to zmiana rewolucyjna. W przypadku pracowników otrzymujących wynagrodzenie minimalne zysk wyniesie około 40 zł miesięcznie i odpowiednio około 500 zł rocznie.

Maksymalny zysk wynikający z obniżenia stawki podatku oraz podwyższenia kosztów uzyskania przychodu wyniesie około 1130 złotych. Jest to kwota jaką zyska podatnik, który osiągnie próg podatkowy. Warto zwrócić uwagę, że w wyniku zmian podatnicy przekroczą próg podatkowy nieco później, a więc przy wyższym wynagrodzeniu brutto. Jest to bezpośredni skutek podniesienia kosztów uzyskania przychodu, ponieważ obniżają one podstawę opodatkowania a więc opóźniają moment osiągnięcia progu.

Najwyższy zysk umożliwi osiągnięcie progu, ale nie jego przekroczenie. Po przekroczeniu progu, zysk wynikający ze zmian zaczyna maleć. Jest to związane z degresywną kwotą zmniejszającą podatek, której należna podatnikowi wysokość po przekroczeniu progu zaczyna maleć a po przekroczeniu kwoty 127 000 zł nie przysługuje wcale.

	Kwota brutto	Netto przed zmianami		Netto po zmianach		Zysk	
		miesięcznie	rocznie	miesięcznie	rocznie	miesięcznie	rocznie
Wynagrodzenie minimalne (2019)	2250	1633,78	19605,36	1673,78	20085,36	39	472
Wynagrodzenie minimalne (2020)	2600	1877,62	22531,44	1920,62	23047,44	43	516
Prognozowane średnie wynagrodzenie (2019)	4765	3386,67	40640,04	3447,67	41372,04	61	732
Maksymalne wynagrodzenie przed progiem podatkowym (przed zmianą)	8388	5910,58	70926,96	6003,58	72042,96	93	1116
Maksymalne wynagrodzenie przed progiem podatkowym (po zmianie)	8550	6023,79	72239,48	6117,79	73368,48	94	1129
Wynagrodzenie przekraczające próg podatkowy	12000	8060,42	96725,03	8089,78	97077,44	29	352

Natalia Jarzębowska

Młodszy menedżer, doradca podatkowy w dziale doradztwa podatkowego w zespole ds. PIT w KPMG w Polsce

Zmiana sposobu opłacania zaliczek

Od 1 stycznia 2020 roku osoby uzyskujące dochody ze stosunku pracy oraz innych źródeł przychodów, do których ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych nakazuje stosowanie tożsamyh zasad, mogą spodziewać się bardziej korzystnych wyników rozliczeń rocznych z urzędem skarbowym. Dotychczasowe zasady obliczania i poboru zaliczek bardzo często skutkowały bowiem powstaniem dopłaty w rozliczeniu rocznym.

W Polsce metoda opodatkowania skalą podatkową oparta jest na progresji. Skala podatkowa od 1 października 2019 roku obejmuje dwie stawki podatkowe, tj. stawkę 17% oraz stawkę 32%. Niższą stawkę podatku stosuje się do dochodów nieprzekraczających kwoty progu podatkowego, czyli kwoty 85 528 zł. Wyższą stawkę podatku stosuje się do dochodów przekraczających wspomnianą kwotę. Płatnik, którym w przypadku stosunku pracy jest pracodawca, zobowiązany jest odprowadzać co miesiąc do urzędu skarbowego zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych. Należna zaliczka w wysokości 17% pobierana jest od dochodu podatnika w sytuacji, gdy dochody nie przekraczają górnej granicy pierwszego progu podatkowego. W przypadku podatników, osiągających wyższe dochody u danego płatnika, sposób obliczania wysokości zaliczki jest nieco bardziej złożony.

Według aktualnie obowiązujących przepisów, stawka podatku w wyższej wysokości, tj. stawka 32% stosowana jest dopiero od miesiąca następującego po miesiącu, w którym próg podatkowy został przekroczony. W miesiącu przekroczenia progu podatkowego płatnik, zgodnie z przepisami, stosuje niższą stawkę podatku. Z powodu różnicy wynikającej z zastosowania stawki 17% w miejsce 32%, zaliczka pobrana wykazywana w rozliczeniu rocznym jest niższa od podatku należnego. Z tego powodu dotychczasowe zasady obliczania i poboru zaliczek bardzo często rodziły konieczność uiszczenia zobowiązania podatkowego w momencie rozliczenia rocznego.

Miesiąc	Dochód do PIT narastająco	Podstawa do PIT	Stawka PIT	Zaliczka PIT
6	80 000,00	10 000	17%	1 700,00
7	90 000,00	10 000	17%	1 700,00
8	100 000,00	10 000	32%	3 200,00

Od dnia 1 stycznia 2020 roku zaczynają obowiązywać nowe zasady obliczania oraz poboru zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych z tytułu dochodów uzyskiwanych ze stosunku pracy oraz tytułów, do których ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych, nakazuje stosowanie tożsamyh zasad. Do tej kategorii zalicza się między innymi przychody ze stosunku służbowego, pracy nakładczej oraz spółdzielczego stosunku pracy, emerytury i renty.

Nowe zasady obliczania i poboru zaliczek oparte są na pełnej progresji. Oznacza to, że zaliczka na podatek dochodowy w miesiącu, w którym próg podatkowy zostanie przekroczony, będzie pobierana według dwóch stawek podatku. Zaliczka na podatek w wysokości 17% będzie pobierana od dochodu, który nie przekracza kwoty progu podatkowego, oraz 32% od nadwyżki ponad tę kwotę. Nowe przepisy będą bardziej korzystne dla podatników ze względu na fakt, że złożenie zeznania rocznego nie powinno wiązać się z powstaniem zobowiązania podatkowego. Zaliczka pobrana przez płatnika powinna mieć wysokość równą podatkowi należnemu od dochodu tego podatnika. Nie powstaje bowiem różnica wynikającej z zastosowania stawki 17% w miejsce 32% w miesiącu, w którym następuje przekroczenie progu podatkowego.

Przykład: Za miesiące, w których dochody podatników uzyskane od początku roku wynosiły 80 000 zł zaliczka na podatek dochodowy obliczana jest z zastosowaniem 17% stawki podatku. Jeżeli mówimy o sytuacji, w której dochody podatnika uzyskane od początku roku wynosiły 90 000 zł to zastosowanie mają dwie stawki podatku. Do dochodów, których wysokość nie przekroczy kwoty progu podatkowego stosuje się niższą stawkę podatku. Od różnicy, czyli nadwyżki ponad kwotę 85 528 zł (w tym przypadku kwoty 4 472 zł) pobiera się podatek w wysokości 32%, a w kolejnych miesiącach zastosowanie ma stawka w wysokości 32%.

Zasady dotyczące obliczania i poboru zaliczek z tytułów, do których ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych nie nakazuje stosowania zasad tożsamyh do dochodu uzyskiwanego ze stosunku pracy, nie ulegają zmianie. Dotychczasowe zasady obliczania i poboru zaliczek będziemy stosować między innymi do dochodów z tytułu umowy zlecenia, kontraktu menedżerskiego, czy zasiłków. Do tych dochodów zastosowanie będzie miała przez cały rok niższa stawka podatku, czyli stawka w wysokości 17%, więc w dalszym ciągu w przypadku tych tytułów może powstać dopłata w rozliczeniu rocznym.

Miesiąc	Dochód do PIT narastająco	Podstawa do PIT	Stawka PIT	Zaliczka PIT
6	80 000,00	10 000	17%	1 700,00
7	85 528,00	5 528	17%	939,76
7	90 000,00	4 432	32%	1 418,24
8	100 000,00	10 000	32%	3 200,00

Karolina Demska

Specjalista w dziale doradztwa podatkowego w zespole ds. PIT w KPMG w Polsce

Danina solidarnościowa od przychodów osiągniętych za granicą

Danina solidarnościowa jest poza podatkiem dochodowym, dodatkową, odrębną należnością publicznoprawną, którą pobiera się od dochodów osób fizycznych. Daninę solidarnościową ustala się w wysokości 4% od nadwyżki ponad 1 milion złotych sumy dochodów podlegających opodatkowaniu.

Danina solidarnościowa obowiązuje od 1 stycznia 2019 roku i podlegają jej dochody uzyskane od tego dnia. Wobec tego, obowiązek składania deklaracji od wysokości daniny solidarnościowej i wpłaty daniny solidarnościowej będzie podlegać wykonaniu po raz pierwszy w terminie do dnia 30 kwietnia 2020 roku.

Mimo publikacji przez Ministerstwo Finansów projektu objaśnień podatkowych do przepisów o daninie solidarnościowej, w dalszym ciągu sposób rozliczenia tej należności budzi wiele wątpliwości.

Szczególne problemy z ustaleniem wysokości zobowiązania z tego tytułu mogą mieć osoby osiągające dochody za granicą.

Podstawa opodatkowania daniną solidarnościową

Ustawa określa kategorie dochodów będących podstawą obliczenia daniny solidarnościowej. Jedną z podstawowych kategorii są dochody opodatkowane według skali podatkowej. W 2019 roku podatek roczny według skali oblicza się z zastosowaniem stawki 17,75% oraz 32% od nadwyżki ponad 85 528,00 zł. Będą to na przykład dochody z pracy, umów zlecenia czy też kontraktów menedżerskich, od których należy podatek oblicza się w zeznaniu PIT-36 lub PIT-37.

Przy ustalaniu wysokości podstawy obliczenia daniny solidarnościowej uwzględnia się dochody uzyskane od dnia 1 stycznia 2019 roku i kwoty pomniejszające te dochody, wykazywane w deklaracjach PIT-36, PIT-36L, PIT-37, PIT-38, PIT-CFC oraz PIT-40A, których termin złożenia upływa w okresie od 1 stycznia do 30 kwietnia 2020 roku.

Należy zwrócić uwagę, że w przypadku polskich rezydentów podatkowych w tej kategorii mogą mieścić się również dochody uzyskiwane przez podatnika za granicą, do których zastosowanie mają metody unikania podwójnego opodatkowania, określone w zawartych przez Polskę umowach międzynarodowych.

Dochody zagraniczne będące podstawą obliczenia daniny

Do podstawy opodatkowania daniną solidarnościową nie wlicza się dochodów osiągniętych za granicą, do których ma zastosowanie metoda wyłączenia z progresją. Są to bowiem dochody zwolnione z opodatkowania w Polsce na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania. Taka metoda ma zastosowanie na przykład w stosunku do dochodów osiąganych przez polskich rezydentów w Niemczech.

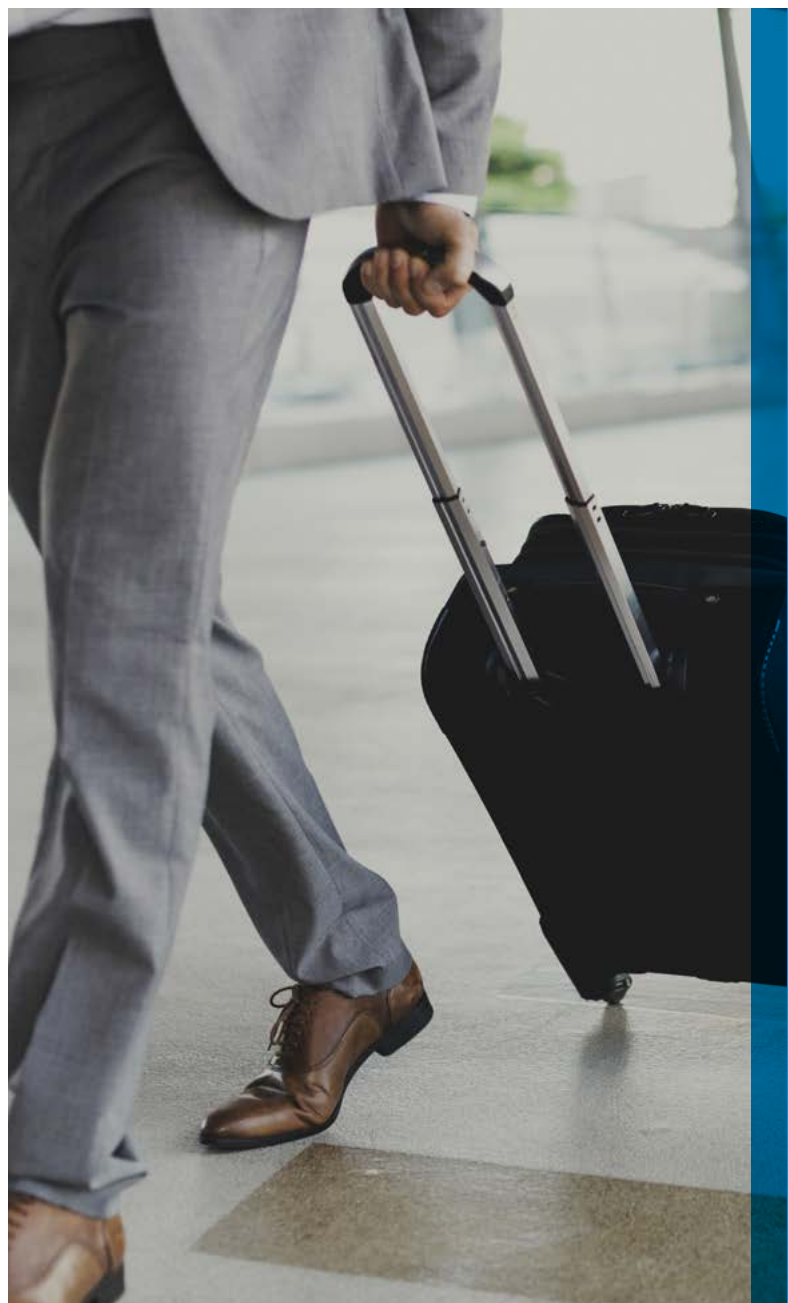
Zupełnie inaczej sytuacja wygląda w przypadku osób osiągających dochody w państwie, z którym Polska zawarła umowę o unikaniu podwójnego opodatkowania przewidującą zastosowanie metody proporcjonalnego odliczenia (tzw. kredyt podatkowy). Taka metoda obowiązuje na przykład w umowie z Austrią.

Należy mieć na uwadze, że w związku ze stopniowym wdrażaniem założeń Konwencji MLI, docelowo główną metodą unikania podwójnego opodatkowania obowiązującą w ramach międzynarodowych umów, ma być właśnie metoda odliczenia proporcjonalnego.

W takiej sytuacji, zagraniczny dochód podatnika podlega opodatkowaniu w Polsce, z tym, że podatnik ma prawo odliczenia od podatku obliczonego od łącznej sumy dochodów kwoty równą podatkowi dochodowemu zapłaconemu za granicą. Odliczenie to ma charakter odliczenia proporcjonalnego ponieważ nie może przekroczyć tej części podatku obliczonego od łącznej sumy dochodów, która proporcjonalnie przypada na dochód uzyskany za granicą.

Pojawia się pytanie, czy taki sam mechanizm można zastosować w przypadku ustalania wysokości daniny solidarnościowej, skoro jej postawą jest dochód zagraniczny. Same przepisy o daninie solidarnościowej do tej kwestii się nie odnoszą. Jedynie objaśnienia do przepisów przewidują możliwość odliczenia podatku zapłaconego za granicą. Z treści objaśnień wynika, że jeżeli w podstawie obliczenia daniny solidarnościowej zostały uwzględnione dochody uzyskane ze źródeł przychodów położonych za granicą, daninę solidarnościową pomniejsza się proporcjonalnie o kwotę równą podatkowi zapłaconemu od tych dochodów za granicą, zgodnie z postanowieniami zawartych przez Polskę umów o unikaniu podwójnego opodatkowania.

Odliczeniu od daniny solidarnościowej podlega kwota podatku zapłaconego za granicą, w części przekraczającej kwotę podatku odliczonego według zasad obliczenia limitu podatku do proporcjonalnego odliczenia.

W konsekwencji podatek zapłacony za granicą, który podlega proporcjonalnemu odliczeniu, lecz nie został w całości odliczony, może zostać w dalszej kolejności odliczony przy obliczaniu daniny solidarnościowej od tych dochodów.

Powyższe podejście wyklucza możliwość ponownego odliczenia podatku zapłaconego za granicą pomimo faktu, że podstawą obliczenia daniny solidarnościowej jest ten sam dochód, który uprzednio był podstawą naliczenia podatku dochodowego. Na tym etapie pojawiają się de facto dwie możliwości rozliczenia podatku w przypadku gdy podatek zagraniczny przekracza możliwy limit odliczenia, tzn. gdy podatek zagraniczny jest wyższy, niż podatek obliczony według polskich przepisów.

Według pierwszego scenariusza, podatnik miałby prawo odliczyć tę część podatku zapłaconego za granicą, która jeszcze mieści się w limicie proporcjonalnego odliczenia (przypada na przychód zagraniczny), ale której nie wykorzystał do odliczenia w zeznaniu PIT-36. Oznacza to że, jeżeli całość podatku do odliczenia podatnik wykorzystał w PIT-36 to nie będzie miał już prawa do odliczenia podatku na potrzeby daniny solidarnościowej.

Według drugiego scenariusza, podatnik miałby prawo odliczyć tę część podatku zapłaconego za granicą, która już przekracza limit odliczenia (przypada na przychód zagraniczny i częściowo na polski) i której nie wykorzystał do odliczenia w PIT-36 z uwagi na przekroczenie limitu. Takie rozwiązanie pozwala na odliczenie niewykorzystanej części podatku zagranicznego. Pojawia się pytanie o podstawę prawną takiego odliczenia, które przekracza limit proporcjonalnego odliczenia. Niestety, ani przepisy ani objaśnienia nie precyzują szczegółowych zasad ustalenia wysokości podatku do odliczenia w takiej sytuacji.

Należy też wspomnieć, że przepisy o daninie solidarnościowej oraz objaśnienia nie odnoszą się do kwestii możliwości zastosowania ulgi abolicyjnej w odniesieniu do dochodu zagranicznego, który jest podstawą ustalenia daniny solidarnościowej.

Natalia Wytrykowska

Supervisor w dziale doradztwa podatkowego w zespole ds. PIT w KPMG w Polsce

Nowe zasady rozliczania najmu

Wychodząc naprzeciw coraz większej popularności najmu prywatnego, Ministerstwo Finansów zdecydowało się wprowadzić szereg zmian w prawie podatkowym, mających na celu uproszczenie obowiązków podatkowych związanych z opodatkowaniem dochodu z najmu nieruchomości. Przypomnijmy, że osiągając dochody z najmu nieruchomości, podatnicy mogą wybrać sposób opodatkowania takiego dochodu. W zależności od podjętej decyzji, podatnik może opodatkować taki dochód na zasadach ogólnych, tj. przy zastosowaniu skali podatkowej 17%/32%, bądź przy zastosowaniu ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych 8,5%/12,5%.

Wprowadzone zmiany mają na celu przede wszystkim ułatwienie podatnikom wyboru zryczałtowanej formy

opodatkowania dochodu z najmu nieruchomości. Przypomnijmy, że poprzednio obowiązujące przepisy nakładały na podatnika obowiązek złożenia stosownego oświadczenia o wyborze tej formy opodatkowania do naczelnika właściwego urzędu skarbowego. Do tej pory terminem na złożenie oświadczenia był 20 stycznia roku podatkowego w przypadku rozpoczęcia najmu z początkiem roku, bądź 20. dzień miesiąca następującego po miesiącu, w którym podatnik osiągnął pierwszy przychód, w przypadku rozpoczęcia najmu w trakcie roku.

Począwszy od 2019 roku, wybór zryczałtowanej formy opodatkowania został znacząco uproszczony. W obecnym stanie prawnym nie ma już obowiązku składania oświadczenia wspomnianego wyżej oświadczenia, wybór ryczałtu dokonywany jest poprzez dokonanie przez podatnika pierwszej wpłaty do urzędu skarbowego, za dany miesiąc bądź kwartał. W przypadku w którym podatnik pierwszy przychód z najmu uzyska w grudniu, złożenie zeznania na formularzu PIT-28 traktowane jest jako wybór zryczałtowanej formy opodatkowania. Co ciekawe, znowelizowany przepis nie nakłada obowiązku, aby dokonana wpłata zrealizowana była w przewidzianym ustawą terminie. Oznacza, to że nawet spóźniając się z wpłatą należnego ryczałtu za dany miesiąc, podatnik nie traci prawa do wyboru zryczałtowanej formy opodatkowania. Odrębną kwestią, na którą należy zwrócić uwagę przy okazji rozważań na temat złożenia

miesiąca następującego po miesiącu, w którym otrzymano pierwszy w roku przychód pochodzący z nieruchomości wchodzącej do majątku wspólnego. Podobnie jak poprzednio, raz złożone oświadczenie jest ważne również w kolejnych latach podatkowych chyba, że małżonkowie złożą oświadczenie o rezygnacji z takiego sposobu opodatkowania dochodu z najmu. Należy więc pamiętać, że wprowadzone, nowe przepisy dotyczące wyboru ryczałtu od przychodów pochodzących z najmu nie zawsze pozwolą na uniknięcie składania pisemnego oświadczenia do urzędu skarbowego.

Zmianie uległa również zasada wyboru kwartalnego opłacania ryczałtu od najmu nieruchomości. Po nowelizacji przepisów, podatnicy którzy wybrali opłacanie ryczałtu od przychodu z najmu co kwartał, informują o tym fakcie organ podatkowy w zeznaniu podatkowym, w którym zastosowali ten sposób opłacania ryczałtu. Oznacza to również, że w takim przypadku, wybór zryczałtowanego sposobu opodatkowania przychodu z najmu nastąpi jednocześnie z wpłatą ryczałtu za pierwszy kwartał.

Istotną zmianą dla podatników rozliczających przychody z najmu nieruchomości ryczałtem, jest nowy termin na złożenie rocznego zeznania podatkowego na formularzu PIT-28. Przypomnijmy, że poprzednio obowiązujące regulacje nakładały obowiązek złożenia zeznania podatkowego do końca stycznia kolejnego roku podatkowego. Począwszy od zeznania podatkowego za 2019 r., podatnicy będą składać roczne zeznania podatkowego w terminie od 15 lutego do końca lutego następującego po roku podatkowym. W przypadku złożenia zeznania przed dniem 15 lutego, będzie ono uznawane za złożone w dniu 15 lutego. Zeznanie podatkowe na formularzu PIT-28 za rok 2019 należy więc złożyć do 2 marca 2020 r., gdyż 29 lutego przypada na dzień wolny od pracy (sobota).

Warto również wspomnieć, że od stycznia 2019 r. podatnicy osiągający przychód z najmu nieruchomości, opodatkowany ryczałtem, nie są obowiązani do prowadzenia ewidencji przychodów o której mowa w art. 15 ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne. Przed wprowadzeniem znowelizowanego przepisu, do prowadzenia takiej ewidencji zobowiązani byli podatnicy którzy osiąkali przychody z najmu nieruchomości bez pisemnej umowy, która potwierdzała wysokość osiąganego przychodu.

oświadczenia o wyborze ryczałtu poprzez dokonanie wpłaty, jest odpowiednie opisanie płatności podatku. W przeciwnym wypadku urząd skarbowy może zakwestionować skuteczność dokonania wyboru tej formy opodatkowania.

Kolejna zmiana, mająca na celu uproszczenie obowiązków podatkowych związanych z opodatkowaniem najmu nieruchomości, związana jest z opodatkowaniem przez małżonków dochodu pochodzącego z nieruchomości należącej do majątku wspólnego. Domyślnie przychód z najmu takiej nieruchomości powinien być rozliczany odpowiednio przez każdego małżonka osobno chyba, że małżonkowie złożą oświadczenie o opodatkowaniu całości otrzymywanego przychodu przez jednego z nich. Przypomnijmy, że do tej pory takie oświadczenie powinno być podpisane przez oboje małżonków. Po zmianie przepisów od stycznia 2019 r., nowe regulacje dopuszczają możliwość podpisania takiego oświadczenia, składanego w imieniu obydwu współmałżonków, przez jednego z nich. Oświadczenie podpisane przez jednego małżonka składane jest pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania. Takie oświadczenie należy złożyć do 20. dnia

Piotr Hanuszewski

Supervisor w dziale doradztwa podatkowego w zespole ds. PIT w KPMG w Polsce

Indywidualne rachunki podatkowe

Od stycznia 2020 r. wchodzi w życie nowy przepis w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 roku. Ordynacja podatkowa (t.j. *Dz.U. z 2019 r. poz. 900 z późn. zm.*, dalej: O.p.) wprowadzającą indywidualne rachunki podatkowe, tzw. mikrorachunki. Zmianą objęte są płatności podatku dochodowego od osób fizycznych (PIT), podatku dochodowego od osób prawnych (CIT), podatku od towarów i usług (VAT) oraz niepodatkowych należności budżetowych. Zmiana nie obejmuje wszystkich rodzajów podatków i poza jej zakresem pozostanie np. podatek od nieruchomości.

Obecnie przelewy podatkowe dokonywane są na rachunek właściwego urzędu skarbowego. Wykaz numerów rachunków bankowych urzędów skarbowych ogłaszany jest w formie obwieszczenia Ministra Finansów. Rachunek bankowy, na który należy dokonać zapłaty zobowiązania podatkowego, uzależniony jest od rodzaju tego zobowiązania, np. osobny rachunek przeznaczony jest do płatności na PIT i osobny do

płatności na CIT. Niezależnie od tego, od jakiego podmiotu pochodzi płatność, trafia ona na ten sam rachunek bankowy, właściwy dla danego rodzaju podatku. W związku z tym, istotne jest prawidłowe oznaczenie przelewu. Jakakolwiek pomyłka prowadzić może do błędnej zaksięgowania płatności.

Od 2020 r. każdy podmiot uzyska swój indywidualny numer rachunku bankowego, na który dokonywane będą przelewy podatkowe. Struktura nowego rachunku ma składać się z: sumy kontrolnej, numeru rozliczeniowego jednostki organizacyjnej banku oraz identyfikatora podatkowego (NIP lub PESEL). Numer indywidualnego rachunku podatkowego będzie udostępniany po podaniu identyfikatora podatkowego online lub bezpośrednio w urzędzie skarbowym.

Generator mikrorachunku podatkowego został już udostępniony pod następującym adresem: <https://www.podatki.gov.pl/generator-mikrorachunku-podatkowego/>. Na marginesie można wskazać, że nazwa „generator” jest myląca, ponieważ sugeruje, że system generuje rachunki, podczas gdy w rzeczywistości jest to baza rachunków. Nie powinno być możliwe wygenerowanie więcej niż jednego mikrorachunku podatkowego dla jednego identyfikatora podatkowego.

Mikrorachunki nie będą stanowiły przeszkody, aby dokonać wpłaty podatku za inną osobę. Od 2020 r. taką wpłatę należy jednak dokonać już na indywidualny rachunek podatkowy. Pamiętać też trzeba o ograniczeniach przewidzianych w art. 62b § 1 O.p. dotyczących zapłaty podatku przez inny podmiot.

Wraz z wprowadzeniem nowych regulacji dotyczących dokonywania płatności podatku, zmieniono treść art. 62 § 1 O.p. dotyczącego zaliczania wpłat przy wielu zobowiązaniach podatkowych. Do końca 2019 roku, co do zasady, wpłata jest zaliczana na poczet podatku, począwszy od zobowiązania o najwcześniejszym terminie płatności, chyba że podatnik wskaże, na poczet którego zobowiązania dokonuje wpłaty.

Od 2020 r. wpłaty przy wielu zobowiązaniach podatkowych zaliczane są w następujący sposób:

- w przypadku istnienia zaległości podatkowej – na najwcześniejszą zaległość podatkową, nawet jeżeli podatnik wskaże, na poczet którego zobowiązania dokonuje wpłaty;
- w przypadku braku zaległości podatkowej i braku wskazania, na poczet którego zobowiązania dokonywana jest wpłata – na najwcześniejsze zobowiązanie podatkowe;
- w przypadku braku istnienia zaległości podatkowej i wskazania, na poczet którego zobowiązania dokonywana jest wpłata – na poczet wskazanego zobowiązania.

Jak ocenić zmiany w regulacjach dotyczących płatności podatku? Z jednej strony, skoro nowy rachunek podatkowy składa się między innymi z identyfikatora podatkowego, to nie jest możliwe jego wygenerowanie bez nadanego numeru NIP albo PESEL. Dotychczas podatnicy będący cudzoziemcami, nieposiadający tych numerów, w ich miejsce najczęściej podawali numer paszportu albo datę urodzenia. Obecne rachunki urzędów skarbowych do wpłat PIT, CIT i VAT mają pozostać aktywne do 31 grudnia 2019 r. Według nieoficjalnych

zapowiedzi, w grudniu ma zostać opublikowane nowe obwieszczenie w sprawie wykazu rachunków bankowych urzędów skarbowych, co ma umożliwić dokonanie płatności zobowiązania, mimo braku identyfikatora podatkowego. W takiej sytuacji, należałoby, podobnie jak dotychczas, w tytule przelewu podać np. numer paszportu, dowodu osobistego albo datę urodzenia.

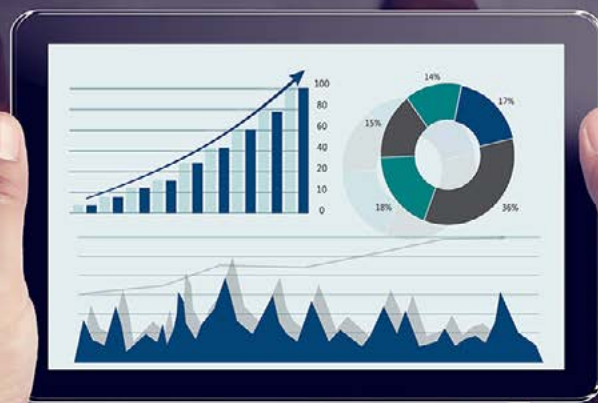
Z drugiej strony, w uzasadnieniu do ustawy wskazuje się, że wprowadzenie indywidualnych rachunków podatkowych ma przyczynić się do wyeliminowania uciążliwości związanych z koniecznością wpłacania zobowiązań podatkowych na różne rachunki bankowe (np. tytułem PIT i VAT) oraz utrudnień w związku ze zmianą właściwości miejscowej lub rzeczowej podatnika czy płatnika. Zmiany mają również skutkować zwiększeniem komfortu w obszarze dokonywania płatności oraz oszczędnością czasu, a także zminimalizować ryzyko nieprawidłowego przekazania wpłat. Docelowo ma być również możliwość podglądu historii wpłat po zalogowaniu się na swój profil na Portalu Podatkowym. W ogólnym rozrachunku, wydaje się, że wprowadzenie zmian w zakresie płatności podatku przyniesie podatnikom ułatwienie. Z entuzjazmem lepiej się jednak powstrzymać do wejścia przepisów w życie.

Sebastian Kałuża

Starszy konsultant w dziale doradztwa podatkowego w zespole ds. PIT w KPMG w Polsce

Wskaźniki i stawki

SKALA PODATKOWA W 2019 R.

Podstawa obliczenia podatku		Podatek wynosi	
ponad	do		
-	85.528 zł	17,75%	minus kwota zmniejszająca podatek
85.528 zł	-	15.181 zł 22 gr + 32% nadwyżki ponad 85.528 zł	
Podstawa obliczenia podatku		Kwota zmniejszająca podatek odliczana w rocznym obliczeniu podatku lub zeznaniu	
ponad	do		
	8.000 zł	1.440 zł	
8.000 zł	13.000 zł	1.440 zł – [883,98 zł × (podstawa obliczenia podatku – 8.000 zł) : 5.000 zł]	
13.000 zł	85.528 zł	556,02 zł	
85.528 zł	127.000 zł	556,02 zł – [556,02 zł × (podstawa obliczenia podatku – 85.528 zł) : 41.472 zł]	
127.000 zł		brak kwoty zmniejszającej podatek	
Podstawa obliczenia podatku		Kwota zmniejszająca podatek stosowana przez podatnika na etapie obliczania zaliczek na podatek	
ponad	do		
	85.528 zł	556,02 zł	
85.528 zł		brak kwoty zmniejszającej podatek	

Podstawa prawna: art. 27 ust. 1, 1a i 1b ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1509 ze zm.).

KOSZTY UZYSKANIA PRZYCHODÓW

Pracownik uzyskujący przychody	Kwota miesięczna (zł)		Kwota roczna (zł)
	od 1.01.2019 r. do 30.09.2019 r.	od 1.10.2019 r. do 31.12.2019 r.	
z tytułu jednego stosunku służbowego, stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy oraz pracy nakładczej	111,25	250	nie więcej niż 1.751,25
równocześnie z tytułu więcej niż jednego stosunku służbowego, stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy oraz pracy nakładczej	z każdego z tych stosunków 111,25	z każdego z tych stosunków 250	łącznie nie więcej niż 2.626,54
z tytułu jednego stosunku służbowego, stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy oraz pracy nakładczej, gdy miejsce stałego lub czasowego zamieszkania pracownika jest położone poza miejscowością, w której znajduje się zakład pracy, a pracownik nie uzyskuje dodatku za rozłąkę	139,06	300	łącznie nie więcej niż 2.151,54
równocześnie z tytułu więcej niż jednego stosunku służbowego, stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy oraz pracy nakładczej, gdy miejsce stałego lub czasowego zamieszkania pracownika jest położone poza miejscowością, w której znajduje się zakład pracy, a pracownik nie uzyskuje dodatku za rozłąkę	z każdego z tych stosunków 139,06	z każdego z tych stosunków 300	łącznie nie więcej niż 3.226,92

STAWKI ZA 1 KM PRZEBIEGU POJAZDU

Stawka za 1 km przebiegu:	
a) samochodu osobowego	
– o poj. skok. do 900 cm ³	0,5214
– o poj. skok. pow. 900 cm ³	0,8358
b) motocykla	0,2302
c) motoroweru	0,1382

Podstawa prawna:

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz. U. z 2002 r. nr 27, poz. 271 ze zm.).

KWOTY RYCZAŁTU ZA UŻYWANIE PRZEZ PRACOWNIKÓW SAMOCHODÓW SŁUŻBOWYCH DO CELÓW PRYWATNYCH

Samochód	Kwota ryczałtu
o pojemności silnika do 1.600 cm ³	250 zł miesięcznie
o pojemności silnika powyżej 1.600 cm ³	400 zł miesięcznie

W przypadku wykorzystywania samochodu służbowego do celów prywatnych przez część miesiąca, wartość świadczenia ustala się za każdy dzień wykorzystywania samochodu do celów prywatnych w wysokości 1/30 ww. kwot.

Jeżeli świadczenie przysługujące pracownikowi z tytułu wykorzystywania samochodu służbowego do celów prywatnych jest częściowo odpłatne, to przychodem pracownika jest różnica pomiędzy wartością ustaloną według ww. zasad i odpłatnością ponoszoną przez pracownika.

Podstawa prawna: Art. 12 ust. 2a-2c ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1509 ze zm.).

RYCZAŁTY PRZYSŁUGUJĄCE Z TYTUŁU PODRÓŻY KRAJOWEJ

Dieta (pełna)	30,00 zł
Ryczałt za nocleg (150% diety)	45,00 zł
Ryczałt na dojazdy (20% diety)	6 zł

Podstawa prawna:

Art. 12 ust. 2a-2c ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1509 ze zm.).

SKŁADKI NA UBEZPIECZENIA SPOŁECZNE ORAZ UBEZPIECZENIE ZDROWOTNE

Rodzaj ubezpieczenia	Sposób finansowania		
	pracodawca	pracownik	Razem
Emerytalne*	9,76%	9,76%	19,52%
Rentowe*	6,50%	1,50%	8,00%
Fundusz Emerytur Pomostowych (FEP)*/***	1,50%	–	1,50%
Chorobowe	–	2,45%	2,45%
Wypadkowe**	0,67%-3,33%	–	0,67%-3,33%
Fundusz Pracy (FP)****	2,45%	–	2,45%
Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (FGŚP)	0,10%	–	0,10%
Razem (do 142 950 zł)	19,48%-22,14%	13,71%	33,19%-35,85%
Razem (powyżej 142 950 zł)	3,22%-5,88%	2,45%	5,67%-8,33%

* Składki emerytalne i rentowe oraz FEP naliczane są tylko do osiągnięcia rocznego ograniczenia podstawy wymiaru tych składek, który w 2019 r. wynosi 142 950 zł (M.P. z 2018 r. poz. 1185).

** Stopa procentowa tej składki ustalana jest zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29.11.2002 r. (j.t. Dz.U. z 2016 r. poz. 1005 z późn. zm.)

*** Składka FEP opłacana jest za pracowników urodzonych po 31.12.1948 r. i wykonujących pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze.

**** Część składki FP, w wysokości 0,15 p.proc. przeznaczona jest na Solidarnościowy Fundusz Wsparcia Osób Niepełnosprawnych. Składek FP nie opłaca się za kobiety powyżej 55 lat i mężczyzn powyżej 60 lat.

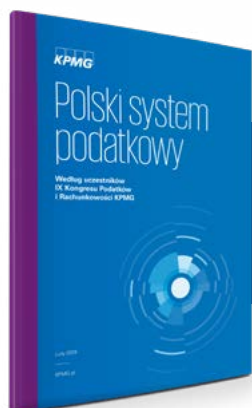
Publikacje

Frontiers in tax

Punkt Zwrotny

**Polski system podatkowy
wg uczestników IX
Kongresu Podatków
i Rachunkowości KPMG**

**Oddelegowanie
pracownika
za granicę**

**Zniesienie limitu składek
ZUS z perspektywy firm
działających w Polsce**

**Podatkowe
Podsumowanie
Tygodnia (podcast)**

Kontakt

KPMG Poland

KPMG w Polsce

ul. Inflancka 4A
00-189 Warszawa
T: +48 22 528 11 00
F: +48 22 528 10 09
E: kpmg@kpmg.pl

Andrzej Marczak

Doradztwo podatkowe

Partner
E: amarczak@kpmg.pl
T: +48 22 528 11 76

Mateusz Kobyliński

Doradztwo podatkowe

Partner
E: mkobyliński@kpmg.pl
T: +48 22 528 11 91

Grzegorz Grochowina

Doradztwo podatkowe

Starszy menedżer
E: ggrochowina@kpmg.pl
T: +48 12 424 94 90

Znajdź nas:

kpmg.pl
youtube.com/kpmgpoland
facebook.com/kpmgpoland
twitter.com/kpmgpoland
linkedin.com/company/kpmg_poland
instagram.com/kpmgpoland
pinterest.com/kpmgpoland

Biura KPMG w Polsce

Warszawa

ul. Inflancka 4A
00-189 Warszawa
T: +48 22 528 11 00
F: +48 22 528 10 09
E: kpmg@kpmg.pl

Kraków

ul. Opolska 114
31-323 Kraków
T: +48 12 424 94 00
F: +48 12 424 94 01
E: krakow@kpmg.pl

Poznań

ul. Roosevelta 22
60-829 Poznań
T: +48 61 845 46 00
F: +48 61 845 46 01
E: poznan@kpmg.pl

Wrocław

ul. Szczytnicka 11
50-382 Wrocław
T: +48 71 370 49 00
F: +48 71 370 49 01
E: wroclaw@kpmg.pl

Gdańsk

al. Zwycięstwa 13A
80-219 Gdańsk
T: +48 58 772 95 00
F: +48 58 772 95 01
E: gdansk@kpmg.pl

Katowice

ul. Francuska 36
40-028 Katowice
T: +48 32 778 88 00
F: +48 32 778 88 10
E: katowice@kpmg.pl

Łódź

ul. Składowa 35
90-127 Łódź
T: +48 42 232 77 00
F: +48 42 232 77 01
E: lodz@kpmg.pl

© 2019 KPMG Tax M.Michna sp.k. jest polską spółką komandytową i członkiem sieci KPMG składającej się z niezależnych spółek członkowskich stowarzyszonych z KPMG International Cooperative ("KPMG International"), podmiotem prawa szwajcarskiego. Wszelkie prawa zastrzeżone.

Nazwa i logo KPMG są zastrzeżonymi znakami towarowymi bądź znakami towarowymi KPMG International.

Informacje zawarte w niniejszej publikacji mają charakter ogólny i nie odnoszą się do sytuacji konkretnej firmy. Ze względu na szybkość zmian zachodzących w polskim prawodawstwie prosimy o upewnienie się w dniu zapoznania się z niniejszą publikacją, czy informacje w niej zawarte są wciąż aktualne. Przed podjęciem konkretnych decyzji proponujemy skonsultowanie ich z naszymi doradcami.

kpmg.pl